



HEALTH

# Η ΤΕΛΕΙΑ ΟΜΟΡΦΙΑ

ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΕΝΑΝ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟ ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ, ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΓΕΝΝΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ.

ΑΠΟ ΤΟΝ **ΓΙΩΡΓΟ ΠΟΛΥΜΕΝΕΑ**  
ΦΩΤΟ: **ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ**

**Α**ν το σκεφτείς, για πάρα πολλούς αιώνες η ομορφιά ήταν ένα προνόμιο λίγων. Οι γλύπτες, οι ζωγράφοι, οι αρχιτέκτονες, οι μουσικοί, οι ποιητές, οι συγγραφείς, μόνο αυτοί «δικαιούνταν» να μιλήσουν μέσα από τα έργα τους για όσα οι ίδιοι θεωρούσαν ότι είναι όμορφα. Είναι οι μόνοι που μας άφησαν απτά παραδείγματα της δικής τους θεώρησης της ομορφιάς, έτσι όπως αυτή γινόταν κατανοητή και αποδεκτή σε διαφορετικές εποχές. Δισεκατομμύρια άλλοι άνθρωποι, που περπάτησαν στο πέρασμα χιλιετιών σε αυτόν τον πλανήτη, αγρότες, ναυτικοί, τεχνίτες, ράφτες, αρτοποιοί, όλοι αυτοί σίγουρα έπλασαν όμορφα αντικείμενα, όμως ελάχιστα από αυτά μας έμειναν ως κειμήλια. Τον τελευταίο τουλάχιστον αιώνα η ομορφιά έχει εκδημοκρατιστεί. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι έχουν πρόσβαση σε





αυτή και αντίστοιχα όλο και περισσότεροι μπορούν να τη δημιουργήσουν. Και οι μεν και οι δε βιώνουν την ομορφιά και αυτό είναι οπουδαίο. Σπουδαιότερο όμως είναι ότι αυτή η ανοιχτή πρόσβαση στην ομορφιά, ειδικά όταν υποστηρίζεται από τις κατακτήσεις της επιστήμης, γεννά την ελευθερία να επιλέξεις αν θες και εσύ να γίνεις μέρος ή τμήμα της. Την ελευθερία -και όχι την εξουσία- να παρέμβεις πάνω σε φυσικά μέτρα, όπως είναι ο χρόνος, ή να δώσεις μορφή και σχήμα στις δικές σου επιθυμίες και τελικά να νιώσεις όμορφα. Αυτό είναι και το ιδανικό πλαίσιο για να αποφασίσει κάποιος να αλλάξει κάτι στην εμφάνισή του. «Νομίζω ότι δεν χρειάζεται να το πολυψάχνουμε για όσα μας κάνουν να νιώθουμε όμορφα με τον εαυτό μας. Ξέρετε, το “μου αρέσει” που λέει ένας άνθρωπος έχει χαρακτήρα αξιωματικό. Ας βρούμε επομένως ένα τρόπο να αλλάξουμε αυτά που μας κάνουν να νιώθουμε άσχημα», εξηγεί ο δρ Ελευθέριος Δημητραδιού, πλαστικός και επανορθωτικός χειρουργός

και επιστημονικός υπεύθυνος των ιατρείων Luxurious Medical Aesthetics & Plastic Surgery. «Αν κάποιος θέλει να γεράσει φυσικά, έχει την ελευθερία να το κάνει. Αντίστοιχη ελευθερία έχει και εκείνος που επιλέγει να επέμβει και να έχει πιο νεανική όψη. Κάνεις μια πλαστική για να νιώσεις καλύτερα, όχι για να γίνεις κάποιος άλλος

**«ΑΝ Ο ΠΛΑΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ, ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙ ΣΕ ΥΨΗΛΟ ΕΠΙΠΕΔΟ. ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΓΛΥΠΤΕΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ».**

ή για να αλλάξει η ζωή σου», συμπληρώνει. Δεν έχει άδικο. Όπως κάποιος θέλει να πηγαίνει στο γυμναστήριο για να προσέχει και να θωρακίζει την υγεία του,

όπως κάποιος θέλει να φοράει όμορφα και καθαρά ρούχα, αντίστοιχα κάποιος επιθυμεί να θωρακίσει και το δέρμα του. «Οι κοινωνίες διαχρονικά θέλουν να περιορίζουν την ελευθερία των επιλογών του ατόμου», σχολιάζει ο δρ Δημητραδιού. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι έχουμε αυτοδιάθεση πάνω στα σώματά μας, ότι έχουμε

δικαίωμα να προχωράμε σε αλλαγές που εξωτερικεύουν και σωματοποιούν τις αξίες και τις πεποιθήσεις μας. Παρόλα αυτά, αν το εξετάσουμε ιστορικά, ποικίλης φύσης δόγματα στόχευαν στο να περιορίσουν την ελευθερία του ανθρώπου πάνω στο ίδιο του το σώμα. Μια αισθητική επέμβαση, για να μη μιλήσουμε για τις επανορθωτικές πλαστικές που σε πολλά περιστατικά είναι επιβεβλημένες για τη σωστή αποκατάσταση της υγείας του οργανισμού, είναι επομένως συνυφασμένη με την ελευθερία που έχει κάθε άνθρωπος να επέμβει στο σώμα του για να νιώσει καλύτερα. Ωστόσο δεν είναι εύκολο να προσδιορίσεις το τι σημαίνει καλύτερα. Πού τίθεται δηλαδή η λεπτή γραμμή ανάμεσα σε αυτό που κάποιος κρίνει ως αρμονικό και σε αυτό που κρίνει ως υπερβολικό; Όπως εξηγεί ο δρ Δημητραδιού, σε αυτές τις περιπτώσεις είναι κομβικός ο ρόλος του γιατρού. Είναι αυτός που θα συμβουλευσει και θα κατευθύνει σωστά την όλη θεραπεία. «Η πλαστική χειρουργική εξασκείται σωστά και φέρνει αποτελέσματα όταν λαμβάνονται υπόψη οι αρμονικές διαστάσεις του σώματος κάθε ενδιαφερόμενου ή ενδιαφερόμενης για μια θεραπεία». Ένας πλαστικός μοιράζεται αρκετά κοινά με έναν γλύπτη, σημειώνει ο δρ Δημητραδιού. «Αν ο πλαστικός χειρουργός δεν έχει καλλιτεχνική διάθεση, δεν γίνεται να φτάσει σε υψηλό επίπεδο. Εμείς είμαστε γλύπτες του ανθρώπινου σώματος: δημιουργούμε, αναπλάθουμε, επιδιορθώνουμε. Μα περισσότερο απ’ όλα επεμβαίνουμε ώστε ένα σώμα να προκαλεί θαυμασμό», σημειώνει. Τι γίνεται με την υπερβολή όμως και πώς



η υπερβολή συνδέεται με τον θαυμασμό; Εδώ δεν υπάρχουν λεπτές γραμμές, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα για τον δρ Δημητραδιού: «Οι υπερβολές, θα το πω ωμά, είναι για τους ανόητους - και σε αυτούς συμπεριλαμβάνω και όσους προτείνουν τέτοιες θεραπείες. Στο τέλος δικαιώνεται πάντα η σωστή ιατρική. Είναι τόσο απλό». Λεπτή είναι επίσης και η γραμμή ανάμεσα στη φιλαρέσκεια και στον ναρκισσισμό. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες γίνεται κατάχρηση αυτής της δύναμης να επέμβεις στο σώμα σου και να αλλάξεις την εμφάνισή σου και να οδηγήσει σε μη επιθυμητά αποτελέσματα. «Η υγιής και συγκροτημένη προσωπικότητα είναι απαραίτητη προϋπόθεση για μια επιτυχημένη αισθητική παρέμβαση. Μια πλαστική στη βάση μιας υγιούς προσωπικότητας προσφέρει το κάτι παραπάνω. Αντίθετα, μια πλαστική στη βάση μιας προβληματικής προσωπικότητας, που δεν ικανοποιείται ποτέ και με τίποτα, μπορεί να αποδειχθεί καταστροφική», εξηγεί

ο δρ Δημητραδιού και συμπληρώνει: «Για τον λόγο αυτό, όταν κάποιος αποφασίζει να κάνει μια αισθητική επέμβαση, πρέπει να γνωρίζει ακριβώς τι πάει να κάνει και κυρίως τι να αναμένει. Δεν θα πρέπει να καλλιεργούνται προσδοκίες μάταια για ένα αποτέλεσμα που δεν πρόκειται να έρθει». Η κατανόηση της προσωπικότητας αλλά και των κινήτρων πίσω από την επιλογή μιας επέμβασης στην εξωτερική εμφάνιση είναι το κλειδί για τις σύγχρονες προσεγγίσεις της πλαστικής χειρουργικής, οι οποίες υιοθετούν μια ανθρωποκεντρική στάση. Αντίθετα με ό,τι συνέβαινε μέχρι πριν από μερικά χρόνια, πλέον στις αισθητικές επεμβάσεις ακολουθείται η αρχή του less invasive, δηλαδή όσο το δυνατό μικρότερες τομές σε συνδυασμό με το μικρότερο δυνατό χρόνο αποκατάστασης. «Στην περίπτωση των ανδρών, για παράδειγμα, οι οποίοι αντιμετωπίζουν σήμερα τις αντιγηραντικές θεραπείες χωρίς ταμπό», σημειώνει ο δρ Δημητραδιού, «οι θεραπείες δεν θα πρέπει να αφαιρούν ούτε το ελάχιστο από

την αρρενωπότητα του προσώπου και της συνολικής εμφάνισης. Δεν γίνεται να στρογγυλεύεις το πρόσωπο ενός άνδρα», καταλήγει. Η έννοια της μη αφαίρεσης μοιάζει να είναι θεμελιώδης για τον συλλογισμό του. Σε έναν κάπως ρομαντικό αντίλογο, σύμφωνα με τον οποίο μια αισθητική επέμβαση στο πρόσωπο αφαιρεί κάτι από την ιστορία που φέρει το πρόσωπο αυτό, αφού τα βιώματα και οι εμπειρίες μας αφήνουν το αποτύπωμά τους πάνω στο δέρμα μας και αν αφαιρέσεις αυτό το αποτύπωμα τότε χάνονται και όσα το γέννησαν, ο δρ Δημητραδιού αντιπνέει το εξής: «Η πλαστική χειρουργική δεν έρχεται ποτέ να αφαιρέσει, μόνο να συμπληρώσει. Ο καθένας είναι υπεύθυνος για το πώς θα εξελιχθεί η φυσική εικόνα του μέσα στον χρόνο και θα πρέπει να έχει την ελευθερία να διαχειρίζεται αυτή την εικόνα όπως ο ίδιος επιθυμεί. Αν επιλέξει η φυσική του εικόνα να είναι πιο προσεγγισμένη, τότε ο πλαστικός χειρουργός και η επιστήμη έρχονται να υποστηρίξουν αυτή την επιθυμία». ■